

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010339
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217010339.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci proti obžalovanému K. K., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c) písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23.1.2019, č.k. 2T/82/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.5.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného K. K., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23.1.2019, č.k. 2T/82/2017-240 bolo takto rozhodnuté:

„Obžalovaný K. K., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom F. XXX/X, C., sa uznáva za vinného, že

- od presne nezistenej doby až do dňa 24. marca 2017 od neznámych osôb (dílerov) v meste Šamorín a jeho okolí na presne nezistených miestach si zadovážoval psychotropnú látku - pervitín za účelom jej ďalšieho distribuovania, pričom dňa 24. marca 2017 v čase o 14,01 hod. bola na základe súhlasu Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede zo dňa 24. marca 2017 vykonaná prehliadka iných priestorov v zmysle § 101 odsek 1 Trestného poriadku v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, EČ: DS-587FB, bielej farby patriacom osobe A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., K., C. XXX/XX, a to na ceste č. 63, kilometrovník 21 v k. ú. C., pričom pri predmetnej prehliadke bol zaistený:

- sáčok s obsahom bielej kryštalickej látky patriaci K. K., pričom podľa vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava sa jedná o 3271 mg s priemernou koncentráciou 73,6% hmotnostného metamfetamínu (vyjadrený ako voľná báza), obsahujúci 2407 mg absolútneho metamfetamínu, pričom uvedené množstvo metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 60 až 240 bežných jednotlivých dávok drogy,

- sáčok s obsahom bielej kryštalickej látky patriaci K. K., pričom podľa vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava sa jedná o 108 mg s priemernou koncentráciou 74,5% hmotnostného metamfetamínu, pričom uvedené množstvo metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 2 až 8 bežných jednotlivých dávok drogy,

pričom hodnota 1 gramu psychotropnej látky metamfetamín v 1. štvrtroku 2017 v Trnavskom kraji bola 35,00 až 50,00 eur, podľa informácií o cenách drog v Slovenskej republike zistených policajtmí NAKA Bratislava, čo po prepočte k množstvu zaistenej látky predstavuje sumu najmenej 118,26 eur, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

taktiež pervitín v meste Šamorín a jeho okolí predával minimálne trom osobám a to osobe A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., časť C. XXX/XX, osobe C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., časť C. XXX/XX a osobe R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., F. XXX/X,

teda

- neoprávnene kúpil, predával, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, čím spáchal

- obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno j/ Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.“

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a odôvodnil ho tým, že s rozhodnutím súdu nesúhlasí, obžalovaný popiera spáchanie trestného činu, občas si dáva pervitín, ale drogy nikomu nepredával, čo nepriamo potvrdzuje aj záver znaleckého posudku MUDr. Straku, kde ten konštatoval, že obžalovaný netrpí závislosťou na drogách a je len sporadickým užívateľom a konzumentom drog. Drogy nájdené pri prehliadke vozidla nepatrili jemu. Iné dôkazy neboli zabezpečené. Obranu obžalovaného potvrdil svedok C., teda že drogy obžalovaný nepredával a ten aj potvrdil, že práve svedkovia W., J. a K. (ktorí vypovedali účelovo proti obžalovanému, v úmysle vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti) predávajú drogy. Potvrdili to aj svedkovia T. a J.. Súd nedostatočne zistil skutkový stav ohľadom toho, komu patrili drogy. Tiež poukázal na to, že minimálna jedna priemerná dávka metamfetamínu je z hľadiska hmotnosti na úrovni 100 mg, pričom množstvo účinnej látky musí byť aspoň 10 mg. Potom skutok nie je možné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že vo veci už rozhodoval okresný súd a to rozsudkom zo dňa 14.02.2018, ktorým rozhodol o uznaní obžalovaného vinným s uložením trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov. Uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/59/2018 zo dňa 14.06.2018 tento rozhodol

tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd totiž zistil, že v prípade postupu okresného súdu došlo k porušeniu ustanovenia § 278 ods. 2 Trestného poriadku, teda že súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Nemôže teda poukazovať na výpoveď svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní vypočutý nebol, a nemôže ani poukazovať na jeho výpoveď z prípravného konania, ak táto nebola za splnenia zákonných podmienok prečítaná. Rovnako tak krajský súd poukázal na to, že súd je oprávnený odmietnuť vykonať dôkaz v prípade, že by mal preukazovať skutočnosti, ktoré nie sú pre rozhodnutie dôležité, respektíve, ktoré už boli dostatočným spôsobom zistené z iných dôkazov (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku). Súd môže rozhodnúť o tom, že pôvodne zamýšľaný dôkaz nevykoná, avšak takéto rozhodnutie musí byť logické a odôvodnené tak, aby bolo možné stranám trestného konania, ale aj nadriadenému súdu preskúmať jeho správnosť. Okresný súd však v odôvodnení svojho rozsudku žiadnym spôsobom neobjasnil, z akého dôvodu odmietol vykonať obhajobou navrhované dôkazy. Zároveň sa v súvislosti s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného prvostupňový súd dopustil nesprávneho použitia ustanovení Trestného zákona, ustálenie skutkového stavu tak, ako to urobil prvostupňový súd vo vzťahu k zisteniu zákonných znakov zločinu podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, bolo v rozpore so zákonom. V skutkovej vete napadnutého rozsudku bolo množstvo zaistenej psychotropnej látky vyjadrené jednak jej hmotnosťou, priemernou koncentráciou účinnej látky, hmotnosťou účinnej látky a množstvom obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré im zodpovedajú. Je nesprávne a nezákonné objektívnu stránku trestného činu podľa § 172 Trestného zákona vyjadrovať prostredníctvom kritéria počtu obvykle jednorazových dávok drogy. Objektívna stránka trestného činu podľa § 172 Trestného zákona musí byť vymedzená nie prostredníctvom určenia počtu obvykle jednorazovej dávky drogy, ale prostredníctvom vymedzenia množstva zaistenej látky, určenia koncentrácie účinnej látky a ceny zaistenej psychotropnej látky. Túto cenu možno stanoviť ako násobok celkovej hmotnosti zaistenej zmesi (obsahujúcej dostatočnú koncentráciu metamfetamínu na vyvolanie psychotropných účinkov) a ceny za jeden gram (prípadne inú hmotnostnú veličinu) takejto zmesi, predávaný na čiernom trhu, ktorá bola v čase a mieste spáchania skutku. Bolo teda úlohou prvostupňového súdu doplniť dokazovanie v rozsahu, ktorý je potrebný na zistenie z vyššie uvedených skutočností. Predovšetkým by išlo o zabezpečenie písomného vyjadrenia alebo výsluchu príslušníka policajného zboru (Národná protidrogová jednotka), ktorý sa vie vyjadriť k cene drogy na čiernom trhu. Až po takto doplnenom dokazovaní možno ustáliť objektívnu stránku trestného činu. V konkrétnom konaní vedenom proti obžalovanému K. K. prišlo aj k nesprávnej aplikácii prístupu vo vzťahu k určaniu obvykle jednorazovej dávky. Okresný súd preto mal aj vyhodnotiť, či pri použití jedného alebo druhého kritéria určenia počtu jednorazových dávok sa jedná o trestný čin podľa § 171 alebo 172 Trestného zákona (vychádzať musí z kritéria pre páchatela priaznivejšieho). Ak by dospel k záveru, že ide o trestný čin podľa § 172 Trestného zákona, následne po doplnení dokazovania o zistenie ceny zaistenej látky (za gram alebo inú hmotnostnú jednotku, nie za dávku, a to v čase a mieste spáchania skutku), mal súd správne vyhodnotiť objektívnu stránku trestného činu podľa § 172 Trestného zákona. Teda vymedziť ju množstvom zaistenej látky, určením koncentrácie účinnej látky a ceny zaistenej psychotropnej látky, to znamená ako násobok celkovej hmotnosti zaistenej zmesi a ceny za jeden gram (prípadne inú hmotnostnú veličinu). Musí byť potom aj zrejmé, či z hľadiska rozsahu činu prišlo k naplneniu skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 1, ods. 2 prípadne inú kvalifikovanú skutkovú podstatu.

Okresný súd preto opätovne rozhodol a vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým uznal obžalovaného vinného tak, ako je vyššie uvedené.

Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavných pojednávaniach považoval vinu obžalovaného za žalovaný skutok za preukázanú v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie.

Ďalej okresný súd poukázal na to (citácia), že:

„Obžalovaný je z prejednávanej trestnej činnosti jednoznačne usvedčovaný výpoveďami svedkov R. W., A. J. a C. K., ktorí presne uviedli, že obžalovaný predáva drogy v meste Šamorín, opísali, akým spôsobom sa s ním kontaktovali v prípade záujmu o drogy, na aké telefónne číslo zatelefonovali, koľko mu za drogy platili, kde a približne ako často sa s ním stretávali a akým spôsobom a približne v akom množstve drogy od neho odoberali. Rovnako má súd za nepochybné, že psychotropné látky (stopa č. 3 a stopa č. 4), ktoré boli zaistené v motorovom vozidle Felícia dňa 24.03.2017, patrili obžalovanému. Svedok A. J. presne popísal priebeh daného dňa, dôvod, pre ktorý obžalovaného viezol, resp. ako často obžalovaného vozil a ako sa mu obžalovaný za to revanšoval. Opísal ako mu obžalovaný odsypal jednu dávku pervitínu a vložil mu ju do peňaženky ako odmenu za odvoz, pričom svedok A. J. riadil motorové vozidlo a obžalovaný sedel na sedadle spolujazdca a následne boli zastavení políciou. V

osobe obžalovaného ide o dlhodobu nezamestnanú osobu, pričom nie je zrejmé, z akých zdrojov si zabezpečuje prostriedky na život.

Na druhej strane možno výpovede svedkov N. T., A. J. a Q. I. považovať za tendenčné až naučené, v snahe pomôcť obžalovanému ako svojmu priateľovi. Títo tvrdili, že obžalovaného nikdy nevideli predávať drogy, na druhej strane zhodne tvrdili, že drogy predávajú práve obžalovaného usvedčujúci svedkovia. Ich výpovede sa nápadne podobali, vypovedali takmer zhodne.

Z hľadiska naplnenia znakov objektívnej stránky žalovaného obzvlášť závažného zločinu súd uvádza, že skutok, pre ktorý bola obžaloba podaná sa stal a napĺňa znaky objektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Súd mal za preukázané, že obžalovaný metamfetamín neoprávnene kúpil, predával, zadovážil a prechovával (§ 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ T. z.) a zároveň ho predával viacerým (aspoň trom) osobám (§ 172 ods. 2 písm. c/ T. z.). U obžalovaného boli zaistené drogy v celkovej hmotnosti 3379 mg v spoločnej hodnote 118,26 eur až 163,95 eur, pričom hodnota jedného gramu psychotropnej látky metamfetamín v 1. štvrtroku roku 2017 v Trnavskom kraji bola 35,00 eur až 50,00 eur. Pokiaľ ide o posúdenie, aký počet obvykle jednorazových dávok na použitie sa v zaistenom materiáli nachádzal a z danej skutočnosti následné určenie, či sa pri posudzovaní skutku použije § 171 ods. 2 alebo § 172 Trestného zákona, súd uvádza nasledovné: Z hľadiska kritéria obsahového množstva účinnej látky sa v celkovom zaistenom objeme metamfetamínu nachádzalo spolu 2487 mg absolútneho metamfetamínu, z čoho vyplýva, že ak má minimálna jedna obvyklá dávka metamfetamínu obsahovať aspoň 10 mg účinnej látky, zaistených bolo 248,7 obvykle jednorazových dávok. Z hľadiska kritéria celkovej hmotnosti bol zaistený materiál v celkovej hmotnosti 3379 mg, z čoho vyplýva, že ak má minimálna jedna obvyklá dávka metamfetamínu mať aspoň 100 mg, zaistených bolo 33,79 obvykle jednorazových dávok. Keďže v obidvoch prípadoch - i pri posudzovaní zaisteného materiálu z hľadiska kritéria obsahového množstva účinnej látky či z hľadiska kritéria celkovej hmotnosti, ktoré kritérium vyznelo pre obžalovaného priaznivejšie - bola prekročená hranica 10-tich obvykle jednorazových dávok, súd posudzoval objektívnu stránku prejednávaného trestného činu podľa § 172 Trestného zákona.

Súd odmietol návrh obhajcu obžalovaného, resp. i obžalovaného na vypočutie mjr. Mgr. S. I., ktorý vykonával domovú prehliadku, k okolnosti, že u obžalovaného neboli nájdené žiadne drogy, či robili stery a či u obžalovaného niečo našli. Výsluch navrhovaného svedka nepovažoval súd za potrebný, resp. za nadbytočný. Zo zápisnice o domovej prehliadke (i z ostatných zápisníc) vyplýva, že sa ich ako osoby vykonávajúce prehliadku zúčastnili mjr. Mgr. S. I., por. Mgr. D. U., npor. O. R., npor. Q., por. F. C., príslušníci zásahovej jednotky, pričom v zápisnici je zaznamenaný priebeh domovej prehliadky, aj čo bolo nájdené v priebehu jednotlivých prehliadok. Navrhovaný svedok mjr. Mgr. S. I. sa prehliadok zúčastňoval ako úradná osoba, pričom okolnosti, ku ktorým mal byť obhajobou vypočutý vyplývajú z tej ktorej zápisnice o prehliadke.“

Krajský súd konštatuje, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil správne skutkové aj právne závery.

Okresný súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, v kontexte predchádzajúcich rozhodnutí vo veci samej, jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Možno konštatovať, že okresný súd postupoval v kontexte predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu v danej veci a riadil sa právnym názorom, ktorý vyslovil krajský súd pri predchádzajúcom rozhodovaní o odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu. Krajský súd už pri predchádzajúcom rozhodovaní v tejto veci konštatoval, že so závermi okresného súdu ohľadom vysporiadania sa s dôkazmi svedčiacimi v neprospech obžalovaného (svedecké výpovede svedkov W., K. a J.), sa stotožňuje.

Pri opätovnom prejednaní sa okresný súd správne vysporiadal aj s otázkou porušenia práv na obhajobu v súvislosti so svedeckou výpoveďou svedka I., keď tohto vypočul na hlavnom pojednávaní. Okresný

súd jasne, zrozumiteľne a logicky odôvodnil, prečo prihladol na usvedčujúce výpovede svedkov W., K. a J. a prečo neuveril svedeckým výpovediam svedkov T., J. a I..

Je zrejmé, že výpovede, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie o vine obžalovaného, nevykazovali sami osebe ani v kontexte ostatných dôkazov žiadne zjavné rozpory, a to sa týka aj usvedčujúcej výpovede svedka J. ohľadom toho, komu patrili drogy v aute. Okresný súd sa dôsledne vysporiadal s výpoveďami obžalovaného, svedkov, aj s prípadnými rozpormi ktoré sa v nich vyskytli.

Krajský súd v tomto smere poukazuje na závery okresného súdu, ktorý sa správnym spôsobom vysporiadal s významom a použiteľnosťou usvedčujúcich dôkazov.

Okresný súd sa dôsledne riadil právnym názorom krajského súdu aj v otázke správneho zistenia skutkového stavu, v otázke naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu v kontexte rozsahu trestného činu a následne právnej kvalifikácie. Okresný súd doplnil dokazovanie aj zabezpečením odborného vyjadrenia o cene zaistených látok. Následne správne vyhodnotil, že aj pri zohľadnení kritéria priaznivejšieho pre obžalovaného, bola prekročená hranica desiatich obvykle jednorazových dávok, čím bolo potrebné posudzovať objektívnu stránku trestného činu podľa § 172 Trestného zákona. Správny bol aj postup okresného súdu, keď ten vymedzil v skutkovej vete objektívnu stránku trestného činu podľa § 172 Trestného zákona kritériami množstva zaistenej látky, určenia koncentrácie účinnej látky a ceny za drogu.

Čo sa týka odvolacej námietky obžalovaného, že súd odmietol vykonať ním navrhované dôkazy, odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, z akého dôvodu súd odmietol navrhované dôkazy.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku. K samotnej právnej kvalifikácii je potrebné poznamenať, že je nepochybné, tak ako už bolo vyššie uvedené, že právne posúdenie skutku obžalovaného plne zodpovedá zistenému skutkovému stavu. Aj touto otázkou sa okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne zaoberal a jasne v súlade so zákonom vyložil na základe ktorých skutočností dospel k záveru, že konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j/ Trestného zákona.

I v tomto smere preto krajský súd dôvody prvostupňového rozhodnutia akceptuje a v podrobnostiach na ne ďalej poukazuje.

Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu. Je možné súhlasiť, že svoj účel z hľadiska generálnej prevencie, represívnej úlohy trestu aj individuálnej prevencie, dostatočne splní aj trest vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov. Správny je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a uloženie ochranného dohľadu v trvaní dva roky.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.